

1 MAYIS 1980

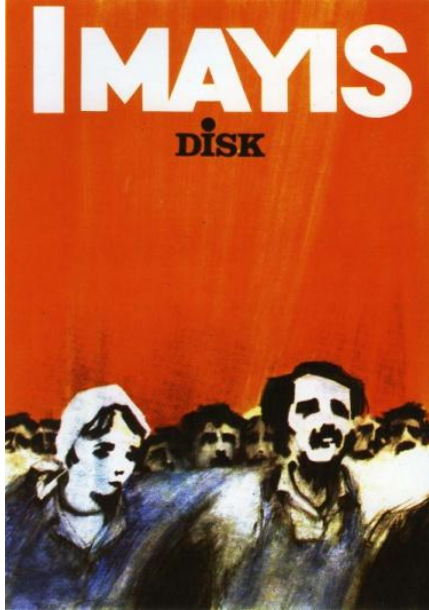
29 Mart 2021

Yıldırım Koç

1978 yılında 1 Mayıs özgürce Taksim’de ve birçok başka bölgede kutlanmıştı. Kahramanmaraş olaylarından sonra başta İstanbul olmak üzere bazı illerde sıkıyönetim ilan edildi ve iktidarda CHP olmasına karşın, İstanbul’da 1 Mayıs kutlamalarına izin verilmedi. 1980 yılında ise hem birçok ilde sıkıyönetim vardı, hem de iktidarda MHP ve MSP’nin hükümet dışından desteklediği AP Hükümeti bulunuyordu. Bu koşullarda 1 Mayıs’ın büyük kentlerde kutlanması daha da zorlaştı.

DİSK Genel Sekreteri ve 1 Mayıs Komitesi Başkanı Fehmi Işıklar, 15 Mart 1980 günü yaptığı açıklamada, 1 Mayıs’ın 1980 yılında, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak DİSK’in önderliğinde İstanbul, Ankara, İzmir, Trabzon, Bitlis ve Mersin’de kutlanacağını belirtti. (*DİSK Ajansı*, 1980/30, 15.3.1980) DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk de, DİSK Yürütme Kurulu ve Başkanlar Konseyi adına 5 Nisan 1980 günü aşağıdaki açıklamayı yaptı:

“DİSK Yürütme Kurulu ile Başkanlar Konseyi ortak toplanarak Türkiye’nin içinde bulunduğu koşulları tartışmış, faşist saldırıların yoğunlaştığı günümüz ortamında egemen sömürücü sınıfların siyasal iktidarlar aracılığı ile içine düştükleri ekonomik, politik çıkmazdan kurtulmak için işçilere ve emekçilere karşı giriştikleri yoğun ekonomik ve ideolojik saldırıya karşı durmak, bu saldırıları geriletmek, temel hak ve özgürlükleri kısıtlama girişimlerine karşı çıkmak, emekçi kitlelerin demokratik örgütlenmelerini dağıtmayı ve işçi kıyımı ile sürgünleri durdurmak amacı ile daha örgütlü mücadelenin verilmesi için oluşturulan Demokratik Merkez Eylem Komitesi’nin çalışmalarını gözden geçirmiştir. Kurullar ortak görüşmede ayrıca süren grevlerle, başlatılması gereken grevlerin koordine edilerek işçi sınıfının disiplinine uygun bir biçimde başarıya ulaştırılması için gerekli olanakları tartışmış ve 1 Mayıs’ın kutlanması konusunda ortak bir görüşe varmışlardır.

“İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız 1 Mayıs 1980’de en zor koşullarda hazırlanmaktadır. Hayat pahalılığının zamların görülmedik boyutlara ulaştığı, işçi kıyımlarının, sürgünlerin, anti-demokratik baskı ve uygulamaların giderek arttığı, faşist saldırıların yoğunlaştığı, temel hak ve özgürlüklerimizin yeni baskı yasalarıyla budandığı, sömürü ve baskının derinleştiği bir ortamda kitleler bu yıl 1 Mayıs’ı daha anlamlı bir biçimde yaşayacaktır.

“1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. 1 Mayıs’lar faşist diktatörlükler hariç sosyalist, kapitalist tüm ülkelerde kutlanmaktadır. 1 Mayıs’ların kutlanması işçilerin, emekçilerin temel hak ve özgürlüklerinin başında gelmektedir. Ancak siyasal iktidar şimdi bu temel hakkı da tamamıyla ortadan kaldırmak istemektedir.

“Siyasi iktidar bugün ilan edilmiş gerekçesi dışında çalışmaya itilen sıkıyönetimin ardına gizlenerek 1 Mayıs’ları engellemeye çabalamaktadır. Mersin Valiliği o gün olay çıkacağına ilişkin bilgi aldıkları gerekçesiyle sokağa çıkma yasağı ilan etmekten söz etmektedir. Ancak aynı valilik bilgi sahibi olduğu olayları önlemek üzere aldığı önlemlerin ne olduğunu açıklamamaktadır.

“Sıkıyönetimler 1 Mayıs’ların engellenmesi için kullanılamaz. Askeri Temyiz Mahkemesi 3. Dairesi’nde bakılan 1 Mayıs 1979 davasında bir üye Hakim Albay’ın da mahkeme kararında karşı oy yazısında belirttiği gibi, ‘Sıkıyönetim bozulan kamu düzenini yeniden kurmak ve yeniden işler hale getirmek amacıyla başvurulan bir yönetim biçimi olup Anayasa’dan kaynaklanmaktadır. Dava konusu olayın ortaya çıktığı tarihte İstanbul’da da mevcut olan sıkıyönetim ‘temel hak ve özgürlüklere yönelik şiddet eylemlerini önlemek amacıyla’ ilan edilmiştir. Şu halde Sıkıyönetim Komutanlığının ilk ve en önemli görevi vatandaşların ‘temel hak ve özgürlüklerini’ herhangi bir şiddetle karşılaşmaksızın rahatça kullanabilmelerini sağlamaktır.’

“DİSK Yürütme Kurulu 1 Mayıs 1980’in temel hak ve özgürlükler ile açlığa, yoksulluğa, sefalete, baskı ve zulme karşı verilen mücadelede yeni bir köşe taşı olacak niteliğiyle kutlanmasına, tüm Türkiye’nin 1 Mayıs Alanı olarak yorumlanmasına, 1 Mayıs 1980’in İstanbul, Ankara, İzmir, Trabzon, Bitlis ve Mersin’de bölgesel

organizasyonlarla DİSK'in önderliğinde kutlanmasına karar vermiştir. DİSK Başkanlar Konseyi, DİSK Yürütme Kurulu'nun bu kararını aynen benimsemiştir.

"Tüm örgütümüz işçi sınıfının üretimden gelen gücünü de göz önüne alarak her hal ve koşul altında 1 Mayıs'ı kutlamaya kararlıdır.

"Bugünkü gerici-baskıcı iktidar 1 Mayıs'ı anlamına uygun bir biçimde yaşamamızı engelleyemeyecektir. 1 Mayıs'ta sokağa çıkma yasağı koyarak demokratik hak ve özgürlüklerin kullanımını sağlayamayacak kadar acz içinde olduğunu kabul eden iktidar, iktidar değildir.

"İktidar eğer 1 Mayıs'ta daha fazla baskı getirmenin gerekçesi olacak türde olaylar çıkartmaya hazırlanıyorsa, işçi sınıfımız buna da olanak vermeyecektir.

"Tüm üyelerimizi, DİSK üyesi olmayan işçileri, faşizme, emperyalizme ve şovenizme karşı güç ve eylem birliği içinde olduğumuz demokratik kitle örgütleri üyelerini, köylüleri, küçük esnaf ve zanaatkarları, öğretmenleri, avukatları, yazarları, sanatçıları, teknik elemanları, tüm kamu kesiminin çalışanlarını, öğrencileri, emekten yana olan demokratları, yurtseverleri, devrimcileri bugünkü durumdan rahatsız olan herkesi şimdiden birlik için, dayanışma için, mücadele için 1 Mayıs 1980'e hazır olmaya çağırıyorum." (DİSK, **7. Genel Kurulu Çalışma Raporu, Haziran 1980**, İstanbul, 1980, s.578-579)

25 Nisan 1980 günü de DİSK Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi imzasıyla aşağıdaki açıklama yapıldı:

"Emperyalistler ve başta büyük sermaye olmak üzere egemen sömürücü sınıflar ve onların siyasi temsilcilerinin işçi sınıfı ve emekçilere karşı giriştiği yoğun ekonomik, politik ve ideolojik saldırı giderek yoğunlaşmaktadır.

"Sürekli arttırılan fiyatlar, çekilmez hale getirilen hayat pahalılığı, işçi kıyımları, sürgünler, tensikatlar, çoğalan işsizler, anti-demokratik baskılar, faşist saldırı ve cinayetler işçi ve emekçileri tehdit eden başlıca saldırılardır.

"Yeni vergi yasa taslağı, eşel mobil sistemi, faşist sendikal yapının başlangıcı olan Toplu Sözleşme Koordinasyon Kurulu, Sendikalar Yasası'nda yapılacak değişiklikler ile sendikal hak ve özgürlüklerimiz burjuvazinin istekleri doğrultusunda rafa kaldırılmak istenmektedir.

"Sınırlı temel hak ve özgürlüklerimizi daha da kısıtlayan yeni baskı yasalarına ek olarak DGM, Olağanüstü Haller Yasası çıkartılması ve Anayasa'nın değiştirilmesiyle temel haklarımız tam anlamıyla rafa kaldırılmak, ülkemiz Güney Amerika tipi bir diktatörlük ile yönetilmek istenmektedir.

"Bağımsızlık ve demokrasi güçleri ezilmek, yükselen yurtsever sesler yok edilmek istenmektedir.

"Egemen sınıfların ekonomik, politik ve ideolojik alanlarda saldırılarını yoğunlaştırdığı böylesine bir ortamda, 1 Mayıs'ların kutlanmasının 90. yılında, 1 Mayıs 1980 çok daha değişik bir anlam taşımaktadır.

"1 Mayıs 1980 bugünkü koşullarda faşizme, emperyalizme ve şovenizme karşı verilen mücadelenin bir parçasıdır.

"İşçi sınıfı ve onun devrimci sendikal örgütü DİSK'e yönelen saldırıların sürekli arttırıldığı bu ortamda, 1 Mayıs işçilerin birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak özüne ve ortama uygun bir biçimde yaşanacaktır.

"Yurtseverlik ile işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının bütünlüğünü sürekli vurgulayan DİSK, egemen sınıfların saldırılarını devrimci geleneğine uygun bir biçimde göğüsleyerek geri püskürtecek ve 1 Mayıs sonrası devam edecek mücadele ile bütünleştirecektir.

"Tüm DİSK üyesi sendikalar, tüm alt birimlerimiz 1 Mayıs 1980'i bugünkü koşullarda yaşamaya yönelik olarak, DİSK Yönetimi'nin kendilerine iletteceği karara uymak üzere hazır olmalıdır." (DİSK, a.g.e., 1980, s. 579-580)

DİSK Yürütme Kurulu da 28 Nisan 1980 günü aşağıdaki açıklamayı yaptı:

"Türkiye toplumu derin bunalımın ağır sancılarını yaşamaya devam etmektedir. Pahalılık, işsizlik, sürgün, kıyım, baskı ve devlet terörü emekçiler için yaşamı çekilmez hale getirmiş durumdadır.

"Emperyalizme bağımlı sömürücü egemen sınıflar sömürü ve tahakkümlerini sürdürebilmek için emekçi halkımızı daha çok baskı ve yasaklamalar altına almanın planlarını yapmaktadırlar. Burjuvazi batı ülkelerinin kamuoylarını rahatsız etmeyecek bir siyasal yönetim oluşturmayı amaçlamaktadır. Bu siyasal yapıda görünüşte anayasal kurumlar, parlamenter sistemin kurumları korunacak, ancak işlevleri bütünüyle değiştirilmiş olacaktır, Yani görünüşte demokratik, uygulamada ise faşist, ırkçı, militarist bir yönetim amaçlanmaktadır.

“Siyasal iktidar hizmetinde olduğu egemen sınıfların istemleri doğrultusunda çaba harcamakta ve işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs’ı bu amaçlarına ulaşmanın malzemesi yapmak istemektedirler.

“Kapitalist, sosyalist dünyanın bütün ülkelerinde kutlanan, faşist Almanya’nın toplama kamplarında bile kutlanmış olan 1 Mayıs’ı yasaklamaya yönelik girişimler Anayasa’nın ve İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi’nin kişi hak ve özgürlükleri ile bağdaşması mümkün olmayan boyutlara ulaşmıştır. Temel hak ve özgürlüklerin bir parçası olan 1 Mayıs kutlamalarının yasaklanması sıkıyönetimin ilan gerekçesine aykırıdır.

“Bütün bu koşullar altında DİSK Yürütme Kurulu, 1 Mayıs’ın kitlesel olarak kutlanmasının önüne konan yasak ve baskıları protesto etmek, işçi ve emekçilere yönelik saldırılara karşı işçi sınıfının mücadele azmini, demokratik hak ve özgürlükleri korumak ve genişletmek yolundaki kararlılığını ortaya koymak ve 1 Mayıs’ı devrimci geleneğine ve özüne uygun olarak yaşatmak amacıyla işçilerin ve emekçilerin 30 Nisan Çarşamba günü üretimden gelen güçlerini kullanacaklarını,

“1 Mayıs günü meydana gelebilecek olumsuzlukların siyasi iktidarın tahrik, teşvik ve provokasyonlarından doğabileceğini, olaylara Demirel iktidarının Anayasa’yı değiştirecek, işsizlik, pahalılık, yokluk, yoksulluk gibi ekonomik ve toplumsal sorunları kitlelerden gizlemek, sömürüyü ve baskıyı yoğunlaştırmak amacıyla gerekçe yapmak isteyen tutumunun yol açacağını, bu olayların tahrikçisi, teşvikçisi ve sorumlusunun Demirel iktidarı olacağını, ancak tüm bu karanlık amaç ve planlara bilinçli işçi ve emekçilerin fırsat vermemek kararında olduklarını açıklar.” (DİSK, a.g.e., 1980, s. 580)

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, DİSK’in 1 Mayıs konusundaki ısrarına karşı çıktı. DİSK’in 7. Genel Kurulu’na sunulan **Çalışma Raporu**’nda Bülent Ecevit’in 1 Mayıs kutlamaları konusundaki tavrı sert bir biçimde eleştiriliyordu: “1 Mayıs’a yönelik bu saldırıların yanında CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, partisinin Sakarya’da düzenlediği mitingde yaptığı konuşmada 1 Mayıs’a yönelik saldırıları kinamak bir yana, Demirel’in, Türkeş’in işine yarayacak biçimde 1 Mayıs’a yönelik baskı ve saldırıları onaylayarak işçileri 1 Mayıs’a katılmamaya çağırmıştır. Ecevit, miting alanının boşalması pahasına şu sözleri söylemiştir: ‘Bu işçilerden oy ve güç olarak belli görevlere seçilen bazı sendikacılar, bu işçileri, inanmadıkları bayrakların, resimlerin ardında yürütemezler, o bayrakların, resimlerin etrafında toplayamazlar, onlara inançlarına ters düşen marşları, sloganları söyletmez, dinletemezler.’ “ (DİSK, a.g.e., 1980, s.280)

DİSK yönetimi, bu süreçte TKP’lilerin etkili olduğu sendikalarla ortak bir tavır geliştiremedi. Sovyetler Birliği yandaşı olmayan sosyalist/komünist siyasal yapılanmalar daha radikal eylemler peşindeydi ve olayların daha da tırmanmasından yarar umuyor; bu yolla hem mahallelerde, hem de işçi sınıfı içinde güç ve etkilerini artıracaklarını umut ediyorlardı. Baştürk ekibi de, eylemliliğin zorunlu kabul edildiği koşullarda, bu siyasal yapılanmalarla birlikte hareket ediyordu. Bu tutum, kaçınılmaz olarak, TKP’lilerin etkili olduğu sendikalara karşı açık tavır alınmasını da getirdi. DİSK’in 7. Genel Kurulu’na sunulan **Çalışma Raporu**’nda TKP’lilere ve TKP’nin etkili olduğu sendikalara 1 Mayıs eylemleri nedeniyle şu biçimde hakaret ediliyordu: “Geçen yıl CHP ağırlıklı iktidarın ricası üzerine ve Sıkıyönetim Komutanlığının iltifatına mazhar olarak İzmir’e gidenler 1980 1 Mayıs’ında ortadan yok olmuşlardır. Bu anlamda on binlerce işçinin sürdürdüğü grevleri 1 Mayıs öncesinden başlayarak ziyaretlere kapatma kararı almak ile 1979 yılındaki gibi İzmir’e gidiş arasında siyasal onursuzluk açısından pek fark bulunmamaktadır. İşçi sınıfının birlik, mücadele dayanışma gününde işçilerin dayanışmasının somutlanacağı bir günde grevleri ‘provokasyon ihtimali’ (!) gerekçesiyle ziyaretlere kapatmak, egemen sömürücü sınıflara onbinlerce grevci işçiyi arkadan hançerleyerek beyaz bayrak çekmekten başka bir anlam taşımamaktadır.” (DİSK, a.g.e., 1980, s.281)

DİSK 1980 yılında aşağıdaki 1 Mayıs açıklamasını yaptı:

“1 Mayıs işçi sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü’dür. Türkiye işçi sınıfının 1 Mayıs’ları yaşatan köklü bir geleneği vardır. İşçi sınıfımız 1920’lerde 1 Mayıs’ları en coşkulu biçimlerde kutlamıştır. 1 Mayıs’lara daha sonra konan yasak zinciri DİSK’in öncülüğünde 1976 yılında kırılmıştır. 1976,

1977 ve 1978 yıllarında başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçiler DİSK'in öncülüğünde 1 Mayıs'ları kitlesel ve görkemli bir biçimde kutlamıştır. Burjuvazinin tüm engellemelerine rağmen 1 Mayıs 1979 özünden saptırılmadan en anlamlı bir biçimde yaşanmış ve işçi sınıfımızın mücadele tarihinde hak ettiği yeri almıştır.

"Hayat pahalılığının, zamların görülmedik boyutlara ulaştığı ve en acı biçimde yaşandığı günümüzde işçi kıyımları, sürgünler, anti-demokratik uygulamalar sürüyor. Faşist saldırılar her gün daha çok sayıda can alıyor. Yeni baskı yasaları demokratik hak ve özgürlüklerimizi daha da buduyor. Baskı ve sömürü giderek artıyor.

"Zamların, pahalılığın, kıyımların, sürgünlerin, faşist namluların hedefi tektir: İşçiler, emekçiler, tüm ilerici-demokrat ve sosyalistlere, bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesine yönelen baskı ve terörün tek amacı vardır. Soygunu, sömürüyü, zulmü sürdürmek. Bu amaçla, temel hak ve özgürlüklere amansız saldırılar yapılmaktadır. Yaşamını, aşını, işini savunmak için direnenler bu nedenle yok edilmek, sindirilmek, ezilmek istenmektedir. İnsanların yalnız düşüncelerine değil, midelerine de saldırılmaktadır.

"1 Mayıs 1980'in işte bu koşullarda Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak yaşanması büyük bir anlam taşıyacaktır. İşçi sınıfının yüzyılı aşkın geleneği, 15-16 Haziran'lar, DGM Direnişleri, 20 Martlar, Demokrasi Mitingleri, işçi sınıfının mücadele geleneğini yansıtan grevler, 1 Mayıs 1980 ile yeni bir boyuta ulaşacaktır.

"DİSK Yürütme Kurulu bu nedenlerle, 1 Mayıs 1980'in temel hak ve özgürlükler ile açlığa, yoksulluğa, sefalete, baskı ve zulme karşı verilen mücadelede yeni bir köşe taşı olacak niteliğiyle kutlanmasına, tüm Türkiye'nin 1 Mayıs Alanı olarak yorumlanmasına, 1 Mayıs 1980'in İstanbul, Ankara, İzmir, Trabzon, Bitlis ve Mersin'de bölgesel organizasyonlarla DİSK'in önderliğinde kutlanmasına karar vermiştir.

"Tüm üyelerimizi, DİSK üyesi olmayan işçileri, faşizme, emperyalizme ve şovenizme karşı güç ve eylem birliği içinde olduğumuz demokratik kitle örgütleri üyelerini, köylüleri, küçük esnaf ve zanaatkarları, öğretmenleri, avukatları, yazarları, sanatçıları, teknik elemanları, tüm kamu kesiminin çalışanlarını, öğrencileri, emekten yana olan demokratları, yurtseverleri, devrimcileri bu günkü durumdan rahatsız olan herkesi şimdiden birlik için, dayanışma için, mücadele için 1 Mayıs 1980'e hazır olmaya çağırıyoruz." (DİSK, a.g.e., 1980, s.574-5)

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı ise İstanbul'da 1 Mayıs'ın kutlanmasını yasakladı. Ancak, DİSK Yürütme Kurulu, 30 Nisan 1980 günü çalışmama çağrısı yaptı:

"DİSK Yürütme Kurulu, 1 Mayıs'ın kitlesel olarak kutlanmasının önüne konan yasak ve baskıları protesto etmek, işçi ve emekçilere yönelik saldırılara karşı işçi sınıfının mücadele azmini, demokratik hak ve özgürlükleri korumak ve genişletmek yolundaki kararlılığını ortaya koymak ve 1 Mayıs'ı devrimci geleneğine ve özüne uygun olarak yaşatmak amacı ile işçilerin ve emekçilerin 30 Nisan Çarşamba günü üretimden gelen güçlerini kullanacaklarını, 1 Mayıs günü meydana gelebilecek olumsuzlukların, siyasi iktidarın tahrik, teşvik ve provokasyonlarından doğabileceğini, olaylara Demirel iktidarının Anayasa'yı değiştirmek, işsizlik, pahalılık, yoksulluk gibi ekonomik ve toplumsal sonuçları kitlelerden gizlemek ve sömürüyü ve baskıyı yoğunlaştırmak amacına gerekecek yapacak isteyen tutumunun yol açtığını ve olayların tahrikçisi, teşvikçisi ve sorumlusunun Demirel iktidarının olacağını, ancak tüm bu karanlık amaç ve planlara bilinçli işçi ve emekçilerin fırsat vermeme kararında olduklarını açıklar." (**Cumhuriyet Gazetesi**, 29.4.1980)

Bu çağrı üzerine, 30 Nisan 1980 günü bazı işyerlerinde iş yavaşlatıldı veya durduruldu. Bu eylem üzerine DİSK yöneticileri gözaltına alındılar ve haklarında, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 numaralı Askeri Mahkemesi'nde 27 Mart 1981 günü bir kamu davası açıldı. (Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı (İstanbul), **İddianame, DİSK, DİSK'e Bağlı Sendikalar, DİSK ile Ortak Amaç ve Faaliyetlerde Bulunan Kişi ve Kuruluşlar Soruşturması: I: DİSK**, İst., 1981, s.118-120)

30 Nisan 1980 eylemi, başta İstanbul, Ankara ve İzmir olmak üzere çeşitli kentlerde etkili oldu. Sosyalist/komünist yapılanmalar bu eyleme destek verdi. Bazı fabrikalarda üretim durdu. Belediye hizmetlerinde aksamalar oldu. Eyleme, TÜRK-İŞ'e bağlı sendikalarda örgütlü bazı işçiler de katıldı. Çeşitli siyasal örgütler, büyük kentlerde çeşitli yerlere bombalı pankartlar astı. Çok sayıda teknik eleman ve öğretmen de eyleme katıldı. Eylem sürerken DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ve bazı DİSK yöneticileri de gözaltına alındı; DİSK ve bağlı sendikaların binalarında arama yapıldı. (**Cumhuriyet Gazetesi**, 1.5.1980) 30 Nisan direnişi ve diğer gösterilerle ilgili olarak gözaltına alınanların toplam sayısı 2000'i buldu. Sendikalardan gözaltına alınanların sayısı ise 515'e ulaştı. Bu grup içinde, Genel-İş'ten 141 kişi, Dev Maden-Sen'den 137 kişi, Maden-İş'ten 61 kişi, Bank-Sen'den 48 kişi gözaltına alındı. (DİSK, a.g.e., 1980, s.287)

Bakanlar Kurulu 19 Şubat 1980 günlü **Resmi Gazete**'de yayımlanan kararıyla, İzmir ve Hatay'da da sıkıyönetim ilan etti. Bu nedenle, 1 Mayıs kutlaması İzmir'de yapılamadı.

DİSK, 1980 yılı 1 Mayıs'ını Mersin'deki mitingle kutladı. Mersin'deki 1 Mayıs mitingine yaklaşık 50 bin kişi katıldı. Mitinge, DİSK'e bağlı sendikaların yanı sıra, TÜRK-İŞ'e bağlı Mersin Yol-İş ve Petrol-İş Sendikası Mersin Şubesi, meslek örgütleri, memur örgütleri, çeşitli demokratik kitle örgütleri ve siyasal partiler de katıldı. Mitingde DİSK adına DİSK Genel Başkan Vekili Rıza Güven konuştu ve "ülkeyi kan gölüne çeviren, halkı açlık ve sefaletle mahkûm eden, iki anlaşmayla, NATO'suyla, IMF buyruklarıyla emperyalizme bağımlılığımızı pekiştiren bugünkü Demirel azınlık hükümeti çekilmek zorundadır," dedi. Miting olaysız sona erdi. Rıza Güven ise İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığının kararı gereğince gözaltına alındı ve İstanbul'a gönderildi. (**Cumhuriyet Gazetesi**, 2.5.1980)

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, DİSK Yürütme Kurulu üyeleri, DİSK'e bağlı sendikaların 39 yöneticisi ile çeşitli sendikalardan 100'e yakın işyeri temsilcisi ve işçi, 9 Mayıs 1980 günü, mahkemeye çıkarılmadan serbest bırakıldı. (**Cumhuriyet Gazetesi**, 10.5.1980)

Devrimci Yol, Sayı 36